

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota  
Spisová značka: 6Csp/26/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200804  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová  
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6918200804.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci žalobkyne: D. C., F.XX.XX.XXXX, Š. Z. J., T. U. XXX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere takto

### rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.406,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.406,57 Eur počnúc dňom 20.02.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala určiť, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú strany sporu uzavreli dňa 09.03.2012 je neplatná, eventuálne určiť, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 09.03.2012, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, z a m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 50 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na súd žalobu, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 1.406,57 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX dňa 09.03.2012, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.170,00 Eur, reálne však bol poskytnutý úver vo výške 1.000,83 Eur. Žalobkyňa tvrdila, že predmetná zmluva je absolútne neplatná, pretože nedošlo k jej uzavretiu v zmysle princípov platných pre občianskoprávne vzťahy pri uzatváraní zmlúv, keď bod 5 predmetnej zmluvy ako návrh zmluvy, bol vyplnený žalobkyňou dňa 21.02.2012 a bod 6 predmetnej zmluvy doplnil žalovaný dňa 09.03.2012, kedy je aj žalovaným zmluva podpísaná. V týchto bodoch sú však uvádzané rozdielne údaje, ktoré nie sú zhodné, preto žalobkyňa mala za to, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a zmluvu o úvere považuje za absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že z predmetnej zmluvy vyplýva výška úrokovej miery 70,02 % a pri revolvingu 76,21 % a tieto úrokové miery zásadne presahujú obvyklú hodnotu úrokových mier úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období, keď v tomto období bola obvyklá úroková miera 13,72 %. Ročné úrokové sadzby, ktoré dojednal žalovaný boli teda v rozpore s dobrými mravmi a aj z tohto dôvodu je predmetná zmluva o úvere neplatná. Na základe tejto zmluvy žalovaný vyplatil žalobkyni sumu 1.531,34 Eur a to najprv sumu 1.001,83 Eur a 23.06.2014 ešte sumu 529,51 Eur. Žalobkyňa v prospech žalovaného na zmluvu o úvere uhradila sumu 1.089,89 Eur, čo

vyplýva z prehľadu splácania splátkového kalendára, ďalej sumu 1.858,49 Eur, čo vyplýva z listiny export pohybov na účte zo dňa 15.08.2013 a sumu 474,98 Eur, čo vyplýva z poštových poukazov predložených žalobkyňou, spolu takto žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného na predmetnú zmluvu 3.423,36 Eur. Podľa žalobkyne sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jej úkor, keď bez právneho titulu od nej prijímal úhrady nad rámec istiny úveru a bezdôvodné obohatenie takto predstavuje sumu 1.892,03 Eur (úhrady 3.423,36 Eur mínus istina úveru 1.531,34 Eur. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia len vo výške 1406,57 Eur, ktoré tvorí súčet úhrad žalovanej vykonaných v prospech žalovaného v období od 13.03.2015 do 13.10.2017, spolu s úrokmi z omeškania, keď dňa 14.02.2018 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 19.02.2018 a takto sa dostal do omeškania nasledujúceho dňa, teda 20.02.2018.

2. Žalobkyňa zároveň navrhovala eventuálne určiť, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentujú zmluvné náležitosti a to celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tiež výška, počet a termíny splátok - istiny, úrokov a iných poplatkov.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pričom tvrdil, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je platná, pretože jediný rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 6 a 7 zmluvy je v údají RPMN, ktorý však nie je predmetom dohody zmluvných strán, teda údaj sa nenavrhuje a nedojednáva v zmysle § 44 Občianskeho zákonníka, ale sa určuje na základe práve takých údajov, ktoré môžu byť a sú výsledkom dohody medzi stranami. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Pri podaní žiadosti o úver, údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane určiteľným až pri schválení úveru.

4. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že výšku ročnej úrokovej sadzby a RPMN považuje za rozpornú s dobrými mravmi, žalovaný uviedol, že zmluva bola uzavretá v roku 2012 a tvrdil, že takáto úverová zmluva sa mala riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka, keďže prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené Zákonom č. 102/2014 Z. z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavretú zmluvu sa preto podľa nich môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Výška úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka a argument žalobkyne zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen nedôvodný, ale je v rozpore s týmto ustanovením zákona. Samotná výška odplaty bola v čase uzavretia zmluvy upravená v § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie predstavuje zákon, na ktorý sa odvoláva § 502 Obchodného zákonníka. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy, teda k 09.03.2012 upravená v zmysle ustanovenia § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Žalovaný vzhľadom na uvedené mal za to, že pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou vzhľadom na spôsob jej určovania, že ide o odplatu na finančnom a nie bankovom trhu je hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR a tá bola pre túto zmluvu vo výške 45,23 %.

5. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy, žalovaný mal za to, že na takéto určenie nie je daný dôvod a poukázal na uznesenie NS SR z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Nie sú dôvodné ani tvrdenia žalobkyne o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, pretože doba trvania zmluvy a aj termín konečnej splatnosti úveru sú v zmluve riadne uvedené, pričom určenie konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedené určením podľa dátumu splátok a počtu mesačných splátok.

6. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že v zmluve absentuje celková výška spotrebiteľského úveru, a že jej bol poskytnutý úver v nižšej výške, tieto tvrdenia tiež podľa žalovaného nie sú pravdivé, pretože ak aj žalobkyňa bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je to uvedené v zmluve, bolo to spôsobené tým, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok, čo vyplýva zo samotného obsahu zmluvy.

7. Prvoinštančný súd vo veci rozhodol svojím rozsudkom č. 6Csp/26/2018-88 zo dňa 15.01.2019 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňu sumu 1.406,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc dňom 20.02.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej určil, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere, ktorú mali uzavrieť strany sporu dňa 09.03.2012 je neplatná a zároveň vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej uplatnenej výške 100 % a to z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť z dôvodov uvedených v odvolaní.

9. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 43Co/44/2019-124 zo dňa 03.07.2019 bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, pretože krajský súd dospel k tomu záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, pretože odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je správne, keďže odvolací súd má za to, že spôsob uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zodpovedá postupu stanovenom v § 43c ods.1 aj § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka, čo žalobkyňa potvrdila čerpaním úveru a najmä tým, že z jej strany došlo k čiastočným úhradám, z ktorého konania vyplýva, že takouto zmluvou bola žalobkyňa viazaná. Rozhodnutie súdu o tom, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere, ktorú mali strany sporu uzavrieť dňa 09.03.2012 je neplatná, preto nie je správne. S právnym posúdením spôsobu uzatvárania predmetnej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorá má nesporný charakter spotrebiteľskej zmluvy súdom prvej inštancie v tom, že k jej uzavretiu nedošlo, keďže medzi vyplnením návrhu na uzavretie zmluvy žalobcom v bode 5. a jeho prijatím žalovaným v bode 6. návrhu došlo k zmenám v údajoch o hodnote RPMN bez toho, aby bola žalobkyňa takto žalovaným zmenený návrh akceptovala, sa odvolací súd nestotožnil. Nestotožnil sa ani s tým jeho názorom, že predmetná zmluva pre nedostatok písomnej formy vôbec nevznikla a preto je neplatná, v dôsledku čoho poskytol žalobca žalovanému finančné prostriedky bez právneho dôvodu. Údaj o správnej výške RPMN nie je podľa odvolacieho súdu sám o sebe spôsobilým dôvodom na zmenu zmluvy a nie je ani v tejto časti novým návrhom, keďže dohodu o výške RPMN žiaden zákon pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nepredpokladá. Ani Oznamenie o schválení úveru žalobcom ako veriteľom nie je možné považovať za nový návrh žalobcu a ani za protinávrh, aj keď sú v ňom uvedené tie isté údaje ako v bode 6. predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere vrátane RPMN, pričom jej výška nemá na platnosť zmluvy žiaden podstatnejší vplyv. Aj keď je nižšia, nejedná sa o zmenu tohto údaju, ak bola určená veriteľom v súlade so Zák. č. 129/2010 Z. z. Nesprávne uvedená RPMN má za následok len to, že by sa poskytnutý spotrebiteľský úver mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov, aj to len za predpokladu, že výška RPMN bola stanovená v neprospech spotrebiteľa, čo vyplýva z ustanovenia § 11 ods.1 písm.b) Zák. č. 129/2010 Z. z.

10. Aj keď odvolací súd posúdil predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere za platný právny úkon, vyslovil právny názor, že to neznamená, že by nemohla byť neplatnou niektorá jej časť, týkajúca sa aj žalobcom namietaného rozporu dohody o výške úrokov z úveru s dobrými mravmi, prípadne, že by nemohla obsahovať iné údaje v neprospech žalobkyne, pre ktoré by mohol byť spotrebiteľský úver eventuálne bezúročný a bez poplatkov a aj keď zmluva obsahuje všetky náležitosti stanovené v Občianskom zákonníku a aj v Zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je súd prvej inštancie oprávnený podrobiť práva a povinnosti v nej obsiahnuté v zmysle § 11 ods.1 Zák. č. 129/2010 Z. z. súdnej kontrole ohľadom tých jej náležitostí, nekalosť ktorých by mohla mať za následok to, že žalovaným poskytnutý úver by sa považoval za bezúročný, ako aj za úver bez poplatkov. Ďalej odvolací súd vyslovil právny názor, ktorý je pre prvoinštančný súd záväzný, že eventuality návrh, ktorý žalobca v konaní podal a to, aby súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, nie je právne opodstatnený, keďže túto situáciu rieši sám Zákon o spotrebiteľských úveroch tak, že ukladá súdu si túto otázku vyriešiť ex offo aj bez návrhu ako prejudiciálnu a to aj preto, aby mohol rozhodnúť o tom, či bol spotrebiteľ povinný platiť dohodnutú výšku úrokov z úveru a poplatky, alebo nie. Ak teda žalobkyňa prevzala od žalovaného sumu 1.170,00 Eur, resp. 1.001,83 Eur na základe platnej zmluvy, nemohlo dôjsť na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, iba ak vo výške úrokov a poplatkov,

aj to len za predpokladu aplikácie § 11 ods.1 Zák. č. 129/2010 Z. z. Súd preto musí posúdiť nárok uplatnený žalobkyňou ako nárok vzniknutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zistiť, v akom rozsahu bol úver žalovanému splatený. Vyhodnotí tiež tú skutočnosť, či bola žalobkyňa povinná platiť takú výšku úrokov z úveru, na akej sa so žalovaným dohodla vrátane poplatkov, ak potom prvoinštančný súd dospeje k tomu záveru, že úver poskytnutý žalobkyňou žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, posúdi jej uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za opodstatnený len v tej časti, ktorá zodpovedá ňou zaplatenej sume žalovanému nad rozsah poskytnutého úveru bezdôvodne.

11. Súd už okrem vykonaného dokazovania oboznámením sa so žalobou, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 21.02.2012, resp. 09.03.2012, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., prehľadom splácania úveru, kópiami ústrižkov poštových poukážok, písomnými vyjadreniami žalovaného a žalobkyne, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, výpisom identifikácie príjmu zo dňa 09.01.2017, exportom pohybov na účte SK zo dňa 05.12.2017 a výsluchom právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní vzhľadom na právne záväzný názor odvolacieho súdu vec posúdil takto:

12. Podľa § 40 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ) účinného ku dňu 09.03.2012, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

13. Podľa § 43 OZ účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

14. Podľa § 43a ods.1 OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

15. Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

16. Podľa § 44 ods.2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

17. Podľa § 46 ods. 2, prvá veta OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

18. Podľa § 52 ods. 1 cit. zák. je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa ods. 2 cit. ust. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

22. Podľa § 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 09.03.2012 (ďalej ZoSÚ) sa na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 11 ods. 1, písm. a) a b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

26. Súd ex offio podrobil v zmysle § 11 ods.1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súdnej kontrole práva a povinnosti zmluvných strán obsiahnutých v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere a dospel k tomuto záveru:

27. Po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 09.03.2012 vo vzťahu k tomu, či predmetná zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods.2 písm.f) a písm.k) Zák. č. 129/2010 Z. z. súd dospel k tomu záveru, že predmetná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože v bode 5. je uvedená splatnosť úveru len počtom splátok 42 vždy do 20-eho dňa v mesiaci a tak je tomu aj v bode 6. predmetnej zmluvy, preto podľa ustanovenia § 11 ods.1 Zák. č. 129/2010 Z. z., ak uvedený údaj spotrebiteľská zmluva neobsahuje, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Dátum splatnosti poslednej splátky nemusí zodpovedať aj termínu konečnej splatnosti úveru, pretože nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil údaje uvedené v zmluve, ak túto povinnosť ukladá zákon dodávateľovi, teda žalovanému. Pojem termín predstavuje presné časové vymedzenie a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve nie je uvedený a to ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Termín konečnej splatnosti úveru nemôže byť v zmluve vyjadrený len udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany a v tomto prípade ide o náležitosť predpokladanú zákonom. Žalobkyňa teda pri podpise zmluvy nebola informovaná, ako to ustanovuje zákon o dobe trvania zmluvy, keď uvedený údaj v zmluve absentuje. Zmluva o úvere tak údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje a v čase uzatvárania zmluvy spotrebiteľkou tejto nebolo známe ani aký je termín konečnej splatnosti a ani doba trvania zmluvy, pretože táto bola uvedená až následne v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čo bolo žalobkyni doručené až dodatočne.

28. Nie sú žiadne pochybnosti ani o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám vopred naformuloval podľa svojej predstavy, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Súd ďalej poukazuje aj na to, že v bodoch 5., ako aj v bode 6. predmetnej zmluvy je uvedená RPMN za úver vo výške 67,78 % a ročná úroková sadzba 70,02 %, čo je nelogické, pretože RPMN predstavuje všetky náklady za predmetný úver a v žiadnom prípade nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba úveru, ktorá je navyše aj neprimeraná a teda v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka rozporná s dobrými mravmi.

29. Súd preto považuje úver poskytnutý žalobkyni žalovaným v zmysle predmetnej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru, teda 1.170,00 Eur, avšak v tomto prípade len na vrátenie sumy 1.001,83 Eur, pretože z pripojených listinných dôkazov - výpisu narastajúcich obrátov - identifikácia príjmu na čl.14 spisu vyplýva, že žalovaný poukázal na účet žalobkyne dňa 12.03.2012 sumu 1.001,83 Eur a dňa 23.06.2014 ešte sumu 529,51 Eur, pretože zvyšná suma bola strhnutá na odplatu, ktorá však z ničoho nevyplýva. Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pričom výška bezdôvodného obohatenia vyplýva taktiež z dokladov predložených žalobkyňou a to z listinných dôkazov, prehľadu splácania splátkového kalendára na čl.15 spisu, exportu pohybov na účte čl.15pv a 16 spisu, ústrižkov poštových poukážok na čl.17 spisu. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný vyplatil žalobkyni sumu 1.531,34 Eur (1.001,83 Eur + 529,51

Eur). Žalobkyňa uhradila žalovanému na zmluvu o úvere sumu 1.089,89 Eur, čo vyplýva z prehľadu splácania splátkového kalendára, sumu 1.858,49 Eur, čo vyplýva z listiny - export pohybov na účte a sumu 474,98 Eur, čo vyplýva z pripojených ústrižkov poštových poukážok. Spolu žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného sumu 3.423,36 Eur a z tohto je možné vyvodiť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, pretože bez právneho titulu prijímal úhrady od žalobkyne nad rámec istiny úveru 1.531,34 Eur. Bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 1.892,02 Eur, čiže úhrady žalobkyne vo výške 3.423,36 Eur mínus poskytnutá istina úveru 1.531,34 Eur. Žalobkyňa si však uplatnila nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.406,57 Eur, ktoré tvorí súčet úhrad žalobkyne v prospech žalovaného v období od 13.03.2015 do 13.10.2017, čo vyplýva z hore uvedených listinných dôkazov. Súd v zmysle § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka zviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy žalobkyňi, pretože úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi je nutné považovať z uvedených dôvodov za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho došlo na strane žalovaného k prijatiu plnenia bez právneho dôvodu.

30. Pokiaľ žalobkyňa naďalej žiadala určiť, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 09.03.2012 je neplatná, eventuálne určiť, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, súd jej žalobu v tejto časti zamietol a to vzhľadom na bod 51. uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 43Co/44/2019 zo dňa 03.07.2019, kde odvolací súd vyslovil právny názor záväzný pre prvoinštančný súd, že takýto návrh nie je právne opodstatnený, keďže túto situáciu rieši sám zákon o spotrebiteľských úveroch tak, že ukladá súdu si túto otázku vyriešiť ex offo aj bez návrhu ako prejudiciálnu, čo vlastne súd v konaní aj urobil.

31. O povinnosti žalovaného zaplatiť úroky z omeškania rozhodol súd podľa § 517 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 a 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

32. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.2 Zák. č. 160/2015 Z. z. a keďže žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný a to vzhľadom na zamietnutie žaloby v časti určenia neplatnosti, resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, náhradu trov pomerne rozdelil a žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 50 %.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia písomne vo dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí obsahovať náležitosti v zmysle § 363 C.s.p.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie možno odôvodniť v zmysle § 365 ods. 1 C.s.p. len tým, že:

- a) Neboli splnené procesné podmienky.
- b) Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- c) Rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.
- d) Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
- e) Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.
- f) Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.
- g) Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

ods. 2: Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.